

МЕЖДУНАРОДЕН СИМПОЗИУМ “КОНСЕРВАЦИЯ И РЕСТАВРАЦИЯ НА МОЗАЙКИ”

ПЛОВДИВ, 27.02. - 02.03.2017

РЕЗЮМЕТА НА ДОКЛАДИТЕ

ГАЙЛ ДЕ ГИШЕН

Почетен президент на Международния комитет за консервация на мозайки (ICCM), Съветник на генералния директор на Международния център за изучаване на опазването и реставрацията на паметници на културата (ICCROM)

Тема на презентацията: 40 години Международен комитет за консервация на мозайки: от културна асоциация до професионална Фондация

Гайл де Гишен, бивш почетен президент на ICCROM е инженер-химик. Ръководи консервацията на пещерата Lascaux, във Франция. През 1969 се присъединява към ИКРОМ, където развива цялостната си кариера, активно работейки по програми за превантивна консервация в 105-те страни членки на организацията. През 1977 организира първата конференция по консервация на мозайки, в резултат на която се създава ICCM. В продължение на 6 години е секретар на организацията, а през 1999 е номиниран за почетен президент.

Резюме

Преди 40 години не съществуваха професионални платформи, където тези от нас, работещи в областта на консервацията на мозайки, имаха възможност да се срещат, дискутират и обменят информация. През 1977, ICCROM създаде такава възможност за първи път, като организира конференция за консервация на мозайки в Рим. ICCM беше създадена като отговор на интереса към това събитие. Главната цел на ICCM беше да организира конференции по консервация на мозайки на всеки 3 години и да публикува докладите от конференциите. От тогава бяха проведени 13 конференции по покана на 8 държави в средиземноморския регион, всички от които – богати на мозаечно културно наследство. Публикуваните доклади от тези конференции представляват уникална история на различни подходи за консервацията на мозайки през последните 40 години. През 2016 година ICCM беше официално регистрирана като фондация с благотворителна цел, за да ѝ се осигури по-силна административна база и стабилност.

РОБЕРТО НАРДИ

Директор на Центъра за археологическа консервация в Рим

Президент на Международния комитет за консервация на мозайки (ИССМ)

Тема на презентацията: Реставрацията на мозайки: актуални факти и бъдещи перспективи

Роберто Нарди завършва специалност „Археология“ в Римския Университет „Сапиенца“, а впоследствие и специалност „Консервация и реставрация на археологически материали“ към Централния институт за реставрация в Рим. През 1982 г. основава Център за археологическа консервация (Centro di Conservazione Archeologica), частна компания, изпълняваща поръчки в областта на консервацията на археологически паметници. До момента е бил ръководител на повече от 50 консервационни проекта в 14 държави, между които – арката на Септимий Север и храмът на Веспасиан на Римския форум, Италия, мозайки в манастира Св. Екатерина, Египет, стенописи в медресето Амирия, Йемен, мозайки от град Зугма, Турция и т.н. Роберто Нарди е автор на над 80 публикации за консервация и реставрация на археологически паметници и е президент на Международния комитет за консервация на мозайки (ИССМ).

Резюме

Историята на опазването на мозайки през последния век е съпътствана от дълъг списък от грешки, причинени от неудачни практики, липса на намеса, неадекватен мениджмънт, прилагане на неподходящи правила и методи на консервация. Ситуацията прогресивно се промени през последните 25 години и все по-често могат да се видят позитивни и удачни практики. Презентацията цели да представи ситуацията в това отношение днес и посоката за развитие в близко бъдеще.

*

ЖАН МАРИ ТЕУТОНИКО

Зам.-директор на Институт за реставрация „Гети“

Секретар на Международния комитет за консервация на мозайки (ИССМ)

Тема на презентацията: Инициативата Мозайкон за реставрация на мозайки в средиземноморския регион: изграждане на устойчивост, общност с практически опит

Жан Мари Теутонико (секретар на ИССМ) е заместник-директор, отдел „Програми“, към консервационен център „Гети“. Тя е консерватор на архитектурни паметници, с бакалавърска степен по „История на изкуството“ от университета Принстън и магистратура по „Опазване на културно наследство“ към университет Колумбия, специалност „Архитектура, планиране и опазване“. От 1983 до 1992 работи към Международния център за изучаване на опазването и реставрацията на паметници на културата (ИССРОМ) в Рим, където става двигател за развитие на международен курс по консервация на архитектура и е отговорник за изследванията и анализите при консервация на строителни материали. След като работи като независим консултант към ЮНЕСКО в Занзибар, през 1995 М. Теутонико се присъединява към организацията „English Heirtage“ като старши консерватор на отдел „Консервация и

проучване на сгради“. До постъпването ѝ в „Гети“ през септември 1999 година, тя е ангажирана с развитието и мениджмънта на обширна научна програма в областта на консервацията и строителните материали. Ж. М. Теутонико е автор на „Лабораторен наръчник за консерватори на архитектура“ и публикува в професионални списания и издания на конференции. Интересите ѝ са в областта на консервацията и устойчивата употреба на традиционни строителни материали. Привлечена е в борда на ICCM през 2002.

*

СТЕФАНИЯ ХЛУВЕРАКИ

Департамент за консервация на антични предмети, произведения на изкуството и консервация на архитектура, Технически университет – Атина

Тема на презентацията: Дългосрочни, образователни програми за документация и консервация на мозайки „in situ“

Стефания Хлувераки получава своята бакалавърска степен в областта на археологическата консервация от Техническият университет в Атина, а своята докторска степен от Института по Археология от University College, Лондон. От 2006 до днес тя е преподавател по консервация на мозайки към Департамента на старините и произведенията на изкуството към Техническият университет в Атина. От 1997 до 2014 е главен консерватор към консервационна лаборатория W.D.E Coulson Conservation към Института по егейска праистория, Източен Крит, и ръководи няколко консервационни проекта с фокус теренна консервация и консервация на подвижни археологически обекти. От 1993 организира и ръководи обучения по консервация на мозайки и архитектура към Европейския център за византийски и пост-византийски паметници и към Елинското дружество за блискоизточни науки в Йордания, Сирия и Оман. В момента работи по двугодишната програма INSTAP-KAPLAN за разработване на консервационни програми за архитектурни паметници в Гърция, който включва семинари, теренна практика и обучения. Нейните професионални и научни интереси са в областта на документацията, превантивната консервация на архитектурни останки, особено на архитектурни, мозайки in situ, олекотени системи за монтиране на извадени мозайки и възстановяване на мозайки след предходни консервационни намеси. Стефания Хлувераки е член на борда на директорите на ICCM от 2008 и вицепрезидент от 2014 година. Тя е сред основателите на Елинското дружество за блискоизточни науки (HSNES).

Резюме

Продължителните образователни програми имат важна роля в сферата на археологическата консервация, чрез разпространението на нови методи и практики, осъвременяването на знанията и повишаването на компетентността на професионалистите, както и чрез и насърчаването на комуникацията и създаването на контакти между тях. Структурата и методологията на дългосрочните образователни или квалификационни програми в областта на консервацията на мозайки ще бъдат дискутирани на база примери от курса за консервация на мозайки, организиран през април 2016 г. в Атина от Архитектурната консервационна лаборатория към ТЕИ Атина в сътрудничество с Директората за консервация на антични и модерни паметници към Министерството на културата на Гърция. Серия от лекции, комбинирани с

демонстрации, опознавателни посещения, както и специфични работни задачи, създаде стимулираща учебна среда, в която обучаваните придобиха нови знания и допълнително развиха своите умения. В рамките на курса бе организирана отворена работилница, на която бяха разгледани разработването на практики за консервация и опазване на антични мозайки, както и основните проблеми и техните потенциални решения в тази област. Допълнителни дейности целяха привличане вниманието на публиката и провокирането на участието ѝ.

*

АЙША БЕН АБЕД

Регионален координатор за Мозайкон, бивш директор на Тунизийския институт за паметници на културата

Тема на презентацията: Богатството на колекцията от мозайки в Региона Мозайкон: някои примери

Айша Бен Абед получава докторска степен от университета Екс-ан-Прованс и прави пост-докторантура в Сорбоната, Париж. Тя е била директор на отдел „Обекти и паметници“ към тунизийския институт за паметници на културата (INP) и организира множество кръгли маси по археология в Тунис. Била е директор на музея Бардо и куратор на няколко международни изложби. Работила е с ИКОМ за основаването на AFRICOM, организирането на първата среща ИКОМ-АРАБ в Хамамет и работилницата за незаконен трафик в арабския регион. Била е отговорник за четири антични обекта, съръководител на Френско-тунизийски разкопки и ръководител на Тунизийско-Френски проект за консервация и валоризация на обект Дуга. Съвместно с експерти в областта на полевата консервация участва в изготвянето на Стратегия за консервация и опазване на археологическите обекти в Тунис. Автор и съавтор е на шест тома от корпуса на тунизийските мозайки и на няколко книги и статии за архитектурата и мозайките в Тунис. Заедно със С. Вегер от Френската школа в Рим е съръководител на няколко сесии към "Ecole Doctorale". Инициира сътрудничеството между Institut du Patrimoine Tunisien и Консервационен институт Гети за обучение на куратори на мозайки *in situ*. Проектът включва пет курса по мениджмънт на археологически обекти за тунизийски директори на археологически паркове. Участва и кординира две Euromed програми за опазване на културно наследство и организира деветата ICCM конференция в Хамамет с помощта на консервационен институт Гети. Понастоящем е координатор на програмата Мозайкон.

Резюме

Една от основните причини за създаването на програмата за консервация и опазване на мозайки МОЗАЙКОН е богатството и многообразието на мозайки откривани в продължение на повече от век по Южното и Източното Средиземноморие. Тези произведения, които често са на изключително високо художествено и техническо ниво представят формирането и техническото развитие на това изкуството през античността. Водещи региони в това отношение са Северна Африка и Близкия изток. Ние ще представим няколко примера за мозайки *in situ* и от музеи преди всичко от Магреб, от Сирия и от Ливан, илюстриращи някои изключителни образци на мозаечното наследство на Средиземноморието.

ЕЛЕНА КАНТАРЕВА-ДЕЧЕВА

Факултет „Изобразителни изкуства”, АМТИИ Пловдив
Милена Крачанова – архитект, „Абстрактта” ООД

Тема на презентацията: Епископска базилика на Филипопол (Пловдив, България)-реставрация на подовите мозайки

Елена Кантарева-Дечева е доцент във Факултет за „Изобразителни изкуства” при АМТИИ Пловдив. В момента е ръководител на реставрацията на мозайки от археологически обект Епископска базилика на Филипопол, а преди това ръководи реставрацията на мозайките от археологическите обекти Малка базилика и сграда Ейрене в Пловдив. Завършила е Националната художествена академия с магистърска степен по реставрация, има над двадесет годишна практика в реставрацията на мозайки като реставратор в НИПК и в Археологически музей Пловдив.

Милена Крачанова - дипломира в Университет по архитектура, строителство и геодезия, с магистърска степен по архитектура, специалност „Опазване на архитектурното наследство”. През 2006 завършва специализирано обучение по опазване на недвижимите културни ценности към Център за висши науки „Шайо” към центъра за архитектура и културно наследство, Париж, Франция и Министерство на културата на Република България. Член на сдружение „Архитекти на наследството”. Участва в проекти за консервация и реставрацията на редица обекти недвижими културни ценности. По настоящем работи по изследването и изготвянето на проекти за консервация, реставрация, експониране и социализация на археологически обект Епископска базилика на Филипопол.

Резюме

Раннохристиянската базилика датирана от IV-VI в. е открита през 1983-85 г. в центъра на Пловдив. Запазена е на място източно от Форума и според своето местоположение и размери е определена като Епископска базилика. Представлява трикорабна едноапсидна сграда с атриум заобиколен от портици, с много богата вътрешна декорация. Всички разкрити помещения са покрити с полихромни подови мозайки, чиято обща площ е над 1800 кв. м. В централния и южния караб на базиликата са запазени *in situ* два мозаечни пода лежащи един върху друг.

През годините са извършвани различни по обем и проблематика консервационни работи, изградени са временни защитни покрития, последното от които бе разчистено след срутването му през 1999 г. В периода след 1990 г., поради настъпилата промяна в икономическата обстановка в България и последвалото спиране на средствата за консервация и дори за поддръжка на мозайката, нейното състояние значително се влоши.

През 2015 г. беше инициран проект за „Защитно покритие, реставрация и експониране на Епископската базилика на Филипопол” с финансовата подкрепа на фондация „Америка за България” и Община Пловдив. Презентацията се фокусира върху съвместните усилия на екипа от архитекти, реставратори и археолози за проучването, реставрацията, интерпретацията, експонирането и интеграцията на археологически обект Епископска базилика в съвременната градска среда.

Д-Р СТАНИСЛАВ СТАНЕВ

Председател на Сдружение „Рест Арт“, България
Николай Чолаков - реставратор, Сдружение „Рест Арт“
д-р Иван Ванев – реставратор, Сдружение „Рест Арт“

Тема на презентацията: Реставрация на мозайката „Дионисиево шествие“ от Стара Загора

Станислав Станев е изкуствовед, главен асистент в Институт за изследване на изкуствата при БАН, и се занимава с проблемите на късноантичното и ранносредновековното изкуство и архитектура. Фокус на изследователските му интереси са въпросите на ранната църковна архитектура и литургичното планиране. Автор е на множество публикации в специализирани издания, участник е в международни и национални конгреси, конференции и форуми. Участва и в изготвянето и изпълнението на проекти за реставрация, основни от които са проектите за средновековните църкви в Несебър (Св. Йоан Алитургетос) и Сапарева баня (Св. Никола) и за римската подова мозайка „Дионисиево шествие“ в Стара Загора. Станев е председател на Сдружение „Рест Арт“ (София) от основаването му през 2005.

Николай Чолаков е реставратор на монументални и кавалетни паметници на културата. Участва в реставрацията на редица обекти в областта на монументалната стенна живопис и архитектурни повърхности, мозайката и иконописта. По-значими сред тях са Рилски манастир, църквата „Св. Йоан Алитургетос“ в гр. Несебър, църквата „Св.Троица“ в гр. Банско, „Ранновизантийски терми“ в гр. Обзор, както и римската подова мозайка „Дионисиево шествие“ от Августа Траяна, експонирана в музея на Стара Загора. Настоящите му реставрационни проекти са свързани със стенописите от църквите „Св.Николай“ в гр. София и „Св.Георги“ в гр. Сандански.

Иван Ванев е реставратор, доцент в Института за изследване на изкуствата към Българската академия на науките. Научните му интереси са насочени към историята и проблемите на опазването на културното наследство в България. Своите наблюдения, анализи и заключения той представя в множество публикации и в доклади на редица научни форуми. Научноизследователската му дейност, наред с работата му по индивидуални и колективни проекти в Института за изследване на изкуствата, включва и участие в реставрационни проекти по значими паметници, сред които са Рилския манастир, Александровската гробница, Мадарския конник, Преображенския манастир. Работи по консервацията на подовите мозайки от църквата „Св. София“ в София и на мозайката от римска вила от Августа Траяна, днес експонирана в музея на Стара Загора като „Дионисиево шествие“.

Резюме

Мозайката „Дионисиево шествие“ е открита през 2009 г. при спасителни археологически проучвания в Стара Загора. Разкопките са проведени в три последователни сезона без да бъде разкрита цялата площ на мозайката. През 2011 г. разкритите части са вдигнати от терена и са пренесени в хранилище на РИМ-Стара Загора. За съжаление този драстичен и рискован реставрационен похват се прилага все по-често в България и е свързан с несъвършенствата в националната нормативна уредба на културното наследство. Освен въпроса с намирането на финансиране, основен

проблем за разкритите при спасителни археологически проучвания в частни терени мозайки е невъзможността за запазването им на място (in situ). В повечето случаи разкритите през последните десетилетия мозайки остават недостъпни за публиката.

Настоящият проект за реставрация е реализиран в периода 2014-2015 г. В процеса на работа екипът бе изправен пред сложни реставрационни проблеми, свързани с тежкото състояние на фрагментите и липсата на пълноценна документация. Благодарение на извършената намеса днес още един шедьовър на мозаечното наследство в България е достъпен за публиката в музейна среда.

*

Д-Р СИЛВАНА БЛАЖЕВСКА

Археолог, Директор на Национална институция Стоби, Република Македония

Тема на презентацията: Реставрация на мозайки в археологическия резерват Стоби, Република Македония

Силвана Блажевска получава магистърска и докторска степен в областта на класическата археология от университета „Св. Кирил и Методи“ в Скопие. Ръководела е и е участвала в редица проучвания на археологически обекти. Презентирала е резултатите от изследванията си на много научни конференции и срещи. Директор е на „Национална институция за управление на археологически обект Стоби“ от нейното основаване през 2009 година до днес, като е отговорна за провеждането на разкопки, супервизира консервационни дейности и развива програми за опазване и презентиране на многообразното културно наследство на римския град.

Резюме

Около 1600 кв.м подови мозайки са открити, към настоящия момент на територията на археологически резерват Стоби. Първите консервационни дейности са започнати през шейсетте години на миналия век. Съответстващи на познанията и опита на своето време различни консервационни методи са били прилагани, като между тях са и примери на лоши практики. Освен неподходящата методология, липсата на мениджмънт и поддръжка на резервата са сред основните причини за лошото състояние на някои от мозайките.

Национална институция Стоби беше създадена през 2008 г. с основна цел за цялостно управление на археологически обект Стоби: археологически проучвания, консервация и представяне, чрез координирани и планирани дейности, включително и консервация на мозайки. Тази презентация обобщава предприетите от нас дейности за съхраняване на мозайките в Стоби, проблемите, пред които се изправихме, усилията, които вложихме, за да ги решим и резултатите, които постигнахме през последните осем години.

ЕВЕЛИН ШАНТРЬО

Директор на музея Musée gallo-romain de Saint-Romain-en-Gal-Vienne
Департамент Ръоне, Франция

Тема на презентацията: Консервационни и реставрационни дейности на античните мозайки в «Atelier de restauration de mosaïques de Saint-Romain-en-Gal»

Евелин Шантрьо е консерватор, следвала е архитектура в Париж до 1978 и след това специализира в където ръководи Atelier de restauration de mosaïques de Saint-Romain-en-Gal, което има за цел да опазва и и да се грижи за мозайките на антична Виена, Франция. Тази обществена структура е управлявана от департаментите Рейн и Изере и е създадена във връзка с развитието на програма за археологически обект и археологически музей Saint Romain en Gal, отворен от 1996. Работилницата се намира в обширно пространство, специално оборудване за съхранение и обработка на мозайки и има постоянен екип от 5 реставратора. Дейностите включват: диагностика, вдигане и връщане на мозаечни подове, разкрити по време на археологически разкопки, и също обработка на мозайки консервирани от 19 век на сетне. Като добавка към тези мисии, провеждани както на национално, така и на надрегионално ниво, работилницата работи по публикации, участва в научни срещи, тренинги и обществени мероприятия. Евелин Шантрьо е член на AFEMA (Франкофонска асоциация за изучаване на антични мозайки) от 1984 и е избрана за борда на ICCM през 1986.

Резюме

„Ателието“ е създадено през 1981 г. заедно с програмата за развитие на археологически обекти и музея на Saint-Romain-en-Gal с цел съхранение на мозайките от антична Виена. От създаването си насетне, дейността на *Ателието* се разшири на национално ниво, а също така и в чужбина.

Презентацията представя накратко дейностите, проведени от *Ателие*, някои от които се отнасят до in situ консервация, но повечето са за мозайки, експонирани или съхранявани в музеи, където са събирани от късния 18 в. насетне. Третирането на тези мозайки, поставени на гипсова или стоманобетонна основа, се илюстрира с примери от Виена и Лион, Лувъра, Музеят на националните старини Св. Жермен, както и националния музей на Бейрут. Техническите методи за консервация и експониране на тези подови мозайки са представени, с цел да се подчертае специфичното третиране според състоянието на всяка една от мозайките, работени от *Ателието*.

*

КОМАЙТ АБДАЛАХ

Бивш директор на Научните лаборатории на Цитаделата, Дамаск, Сирия

Тема на презентацията: Дейностите по реставрация на мозайки в Сирия през войната (2013-2014)

Комайт Абдалах завършва археология в университета в Дамаск през 2000, където прави и магистратура през 2001. През 2005 завършва втора магистърска степен по

Археология в университет Сорбоната, където през 2009 защитава докторантура. Обект на неговите изследвания са мозайките от Сирия. През 2010 се връща в Сирия и работи като археолог към Генералния директорат на паметниците и старините в Дамаск. През 2012 организира курсове в университета в Дамаск. През 2013 е назначен за директор на Научните и консервационни лаборатории към Генералния директорат на старините, Дамаск. Контролирал е множество консервационни проекти за мозайки в Сирия, като цитаделата на Дамаск, Голямата джамия на Дамаск и др. От 2013 организира множество обучителни курсове по консервация на мозайки за студенти по археология в Сирия. Член е на АИЕМА (Association International pour l'Etude des Mosaïques Antiques) от 2009. Публикувал е няколко статии за мозайките в Сирия, в момента подготвя публикация за колекцията на антични мозайки, консервирани в музея Marret An-Noumyn в северна Сирия.

Резюме

Сирия е държава, изключително богата на антични мозайки, откривани из цялата ѝ територия. Независимо от опасната ситуация, в която е поставено опазването на археологическото наследство, *Генералният директорат на старините и музеите* реши да продължи провежданите консервационни проекти. През 2013 и 2014 година сирийски екипи осъществиха множество консервационни дейности на мозайки, както в територии, контролирани от правителството, така и от бунтовниците. Сред тях са: мозайка, открита в Латакия, разрушен панел със стенна мозайка от Голямата джамия в Дамаск, както и мозайка в много лошо състояние от вътрешната предна зала. Целта на настоящата презентацията е да представи гореспоменатите проекти.

*

ДЖОН СТЮАРД

Старши консерватор в изследователския екип на „Историческа Англия“ (Historic England), Великобритания

Тема на презентацията: Реставрацията на мозайки: погрешни представи, сурова реалност, практически решения

Джон Стюард е старши консерватор в областта на строителната консервация и е член на изследователския екип на „Историческа Англия“, Лондон. Учи история на изкуството в университета Британска Колумбия, Ванкувър, и консервация в университета Колумбия, Ню Йорк, специализира в ICCROM в Рим и института по археология, University College London. След обучение по консервация на мозайки към Atelier de Restauration de Mosaïques във Франция започва да се занимава с практическа консервация на мозайки и работи като консултант на археологически обекти в Източното Средиземноморие и в Обединеното кралство, включително като старши консерватор към Британския музей и като консултант към Националния Тръст в Лондон. Той е член на ICCM от 1996 и е включен в борда от 1999. Джон Стюард е лектор в курсовете на ICCROM и консервационен център ”Гети“, в областта на мозайките и археологическите обекти в Средиземноморието (вкл. Мозайкон).

Резюме

Съществуват множество грешни представи за характера на археологическите обекти и в частност на античните мозайки. Това е дало резултат в множество лоши практики, които са довели до загубата на автентичност при някои мозайки и понякога са причина за тяхното пълно разрушаване.

По принцип консервацията на археологически обекти изостава далеч след други сфери на опазването на културни ценности. През изминалите две десетилетия редица усилия бяха насочени към създаване на добри модели за консервация чрез цялостна ценностна оценка, отразена в програми за мениджмънт на консервация. Настоящият доклад отразява тази проблематика, илюстрирана с позитивни примери и перспективи.

*

МОНСЕРАТ ПУЖЕС И ДОРКА

Представител на културен институт към съвета на община Барселона и отдела за консервация на културно наследство към Археологическата служба (Servei d'Arqueologia de Barcelona-ICUB)

Тема на презентацията: 13-та конференция на Международния комитет за консервация на мозайки в Барселона: мениджмънт и организация

Монсерат Пужес и Дорка оглавява отдела за Консервация на културно наследство към Археологическата служба, културен институт към съвета на община Барселона. Завършва изкуства и арх. консервация в Университета Барселона. От 1986 до 1992 е професор във висшите учебни заведения по консервация – Тарагона и Барселона, където ръководи екипи от консерватори, с фокус на дейността: движима и недвижима собственост, включително мозайки. Тя е сред членовете-основатели на групата консерватори Grapac-cetec от 1994, формирана между Автономния университет на Барселона и университета Ramon Llull, Барселона. Тя е преподавател в различни курсове и практически работилници, също така е и сътрудник на местни и национални институции, като консултант в областта на консервацията на културно наследство.

Резюме

Тринадесетата конференция на Международния комитет за консервация на мозайки ще се проведе в Барселона през октомври 2017 година. Градският съвет, и в частност Археологическата служба към Културния институт на Барселона – организация, която управлява по-голямата част от местните културни дейности, прие тази отговорност. За нас е голяма чест да бъдем домакин на тринадесетата ИССМ среща и това, което тя олицетворява, събирайки най-забележителните професионалисти от общността на консерваторите. Събитието представлява възможност да подчертаем богатото културно наследство на Барселона, покриващо хронологическия диапазон от началото на нашата ера до 20-ти век. Чрез провеждането на тази конференция бихме желали не само да бъдем домакин, но тя да има социално отражение. С презентацията ще представим кой и как организира тази едноседмична конференция. Ще подчертаем какви са паралелните дейности, които искаме да се случат в Барселона, за да провокираме нейните жители да ценят и съхраняват наследството на техния град.